

[Handelsministeren.]

forskellige Valutakurser, navnlig i Dollars, har begunstiget os, men alt i alt er det fremdeles saaledes i 1933, at vi har spændt vor Købekraft over for Ulandet op til det yderste.

Med Hensyn til Anvendelsen af Danmarks Købekraft over for de forskellige Lande, vi har Samhandel med, er der et Par Bemærkninger at gøre, fordi vi her staar over for et Forhold, der har den allerstørste Interesse; der er meget at iagttage, meget at tage Hensyn til, saaledes som vore økonomiske Forhold i det hele udvikler sig, og som vor handelspolitiske Stilling er. Af følgende Hovedlande, hvis Samhandel med Danmark er opgjort i Statistikken for Januar—September 1933, nemlig England, Tyskland, Nordamerikas forenede Stater, Rusland, Holland, Sverige, Frankrig, Polen, Belgien, Schweiz, Finland, Tjekkosllovakiet, Italien og Norge, har Danmark kun i Samhandelen med England en positiv Handelsbalance at opvise. I hele Aaret 1932 havde vi desuden en positiv Handelsbalance i Samhandelen med tre andre Lande, nemlig Norge, Sverige, Belgien og Luxembourg — de to sidste Lande er under fælles Statistik. Men for alle de øvrige Lande er Forholdet det, at vor Handelsbalance viser et Minus for os, for adskillige Landes Vedkommende endog et betydeligt Underskud: Tyskland 91 Millioner i vor Disfavør, De nordamerikanske forenede Stater ca. 48 Millioner, Rusland 25³/₄ Million, Holland 25¹/₂ Million, Sverige 19,8 Millioner, Frankrig 16,6 Millioner, Polen og Dänzig 13,5 Millioner, Belgien og Luxembourg 8,3 Millioner, Schweiz 5,1 Millioner, Finland 3,2 Millioner, Tjekkosllovakiet 2,8 Millioner, Italien lidt under 1 Million og Norge noget under ¹/₂ Million. Der findes andre Lande foruden de her nævnte, navnlig oversøiske Lande, hvorfra vi aarlig indfører for mange Millioner Kroner Varer, og hvortil vi næsten ikke kan sælge noget. Dette Forhold maa nødvendigvis tages med i Betragtning ved vore handelspolitiske Overvejelser. Ikke fordi vi her i Danmark ønsker en Udvikling bort fra den frie Vareudveksling mellem de forskellige Lande og Danmark, men simpelt hen som Nødværge i en Tid, hvor alle søger uden Hensyn til andet end egne Interesser at skaffe sig den størst mulige Fortjeneste ved Import. Jeg haaber paa, at der vil være en almen Forstaaelse af dette Forholds Betydning for os, og at Rigsdagen vil medvirke til at opretholde saadanne Foranstaltninger, at Danmark som Nation bedst muligt udrustet kan møde

alle Eventualiteter paa det handelspolitiske Omraade.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Formanden: Jeg giver Ordet til Indenrigsministeren, der vil fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at forelægge *Forslag til Lov om Ændring i Administrationen af Jydsk Landhypothekforening*. Den gældende Lov om Administrationen af Jydsk Landhypothekforening, der vedtoges den 30. Januar 1932, fremkom jo faktisk som Resultatet af Forhandlinger, der under Indenrigsministeriets Medvirkning førtes mellem de to Parter, der havde direkte økonomiske Interesser i Foreningen, nemlig Laantagerne og Obligationsejerne. Da der paa et vist Tidspunkt var mest Udsigt til, at Jydsk Landhypothekforenings Forhold skulde opløses i Forvirring og Kaos med store, hensigtsløse Tab, fandt de to Parter hinanden ud fra de fælles Interesser i at begrænse Tabene det mest mulige. Der er maaske ved Forelæggelsen af dette Lovforslag Grund til at mindes netop dette. Det bringer i Erindring, at medens det oftest ser ud, som om Kreditorer og Debitorer maa have modstridende Anskuelse, modstridende Interesser, er der Tider, hvor de to Parter har fælles Interesser. Der kan komme Tider, hvor Forholdet er det, at hvis Kreditor lukker Øjnene og kun kræver sit uden Forstaaelse af de særlige foreliggende Forhold, øger han blot sit Tab, og der er Tider, hvor Forholdet er det, at hvis Debitor over for Vanskelighederne blot griber af Desperation, ja, da kan han vel slaa adskilligt i Stykker, men han hjælper ikke sig selv derigennem, og der bygges intet op derigennem.

Det var efter min Mening en stor Lykke for Jydsk Landhypothekforening og de økonomiske Interesser, der var knyttet til denne Forening, at der under den akutte Situation i 1932 blev bygget Bro mellem Kreditorerne og Debitorerne. Den Lov, der da blev vedtaget, har ført os til den Situation, der foreligger for Foreningen i Dag, hvor det i 1932 anslaaede Underskud paa godt 9 Mill. Kr. maa regnes nu at være nedbragt til ca. 3 Mill. Kr., et, som alle vist vil erkende, enestaaende godt Resultat, der er naaet dels i Kraft af de for-